

TERCIÁŘSKÉ LISTY

listopad 2021

Zpravodaj MBS SFŘ Pízeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Dopis národního ministra SFŘ k zahájení synodálního procesu

Milí, mému srdci blízcí bratři a sestry, přesto, že se s drtivou většinou z vás osobně neznám, jsme spojeni. Sdílením společné řehole, touhou ve stopách svatého Františka následovat Ježíše Krista, vírou, že obrátit se k Bohu je nejmýslupnější náplní života.

Nyní jsme panem papežem Františkem vyzváni, abychom nově, aktivně nasměrovali a sdíleli společnou cestu se všemi dětmi Božími. Co to znamená? Předně prožívat evangelium, každodenně se obracet, jak jsme si to předsevzali přijetím sedmého článku naší řehole. Otevřít přitom své srdce, abychom byli uschnopnění co nejvíce cítit i projevovat obě hlavní přikázání Božího zákona.

Drazí, prosme o milost, která nám dá sílu přepnout satelitní navigaci ve svých mobilech na navigaci svatého Ducha ve svých srdcích. Ta jediná nás nasměruje do Božího království. Kudy taková cesta povede, nevíme. Věříme však, že skutečná láska překoná každý strach. Nebojme se, milujme. A ukázal-li nám svatý František, v čem spočívá dokonalá radost, radujme se!

V posledních dnech a hodinách je nám předkládána spousta informací, jak se na takovou společnou pouť vydat. I v našem Řádu jsme připravili Synodní listy, aby pomohly k orientaci v tomto procesu. Soustředme se prosím nejdřív na podstatu: v čem spočívá sdílení radostí a strastí společného putování, proč je to tak potřebné. A poté řešme, jak na to.

Bylo by krásné využít toto volání k proměně sebe, našich společenství, církve i světa. K šíření pokoje a dobra. Umět skutečně upřímně plakat s plačícími, radovat se s radujícími.

K tomu ať nám žehná a napomáhá všemohoucí a milosrdný Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

Dáno v Ostrožské Lhotě v říjnu 2021

Václav Vendelín Hájek – toho času národní služebník OFS
(vvhajek@seznam.cz)

Praktické poznámky:

Koordinátorem synodního procesu v Národní radě SFŘ, na kterého je možné se v případě potřeby obrátit, je bratr Irenej Lubomír Mlčoch (rimobul.m@seznam.cz). Stejně tak jsou vám k případným konzultacím a předávání svých osobních zkušeností otevřeni ostatní členové Národní rady. Náměty ze svých bratrských společenství posílejte prosím dle instrukcí v Synodních listech na email: narodniradasfr@gmail.com.

Modlitba za průběh synody

Zde jsme, před tebou, Duchu Svatý,
shromáždění ve tvém jménu.

Provázej nás ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.

Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.

Jsmo zde s přetěžkým břemenem
svých slabostí a hříchů.

Nedopusť, abychom propadli zmatku,
nedopusť, aby nás nevědomost svedla na scestí,
nedopusť, aby předpojatost ovlivnila naše činy.

Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli vsříc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.

To vše žádáme od tebe,
jenž jsi při díle na každém místě a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků.

Amen.

Záznam ze semináře k Synodě

6. 11. 2021 v Liticích

Moderátory byli diecézní koordinátoři synodního procesu Jana Černíková a Jindřich Fencel – synoda@bip.cz.

Základní otázka synody pro konzultaci s Božím lidem:

Synodální církve při hlásání evangelia „putuje společně“. Jak toto „společné putování“ prožíváme v naší místní církvi (farnosti, komunitě, společenství, diecézi)? K jakým krokům nás vybízí Duch Svatý, abychom v tomto společném putování nadále rostli?

Rozpaky mnohých z cca 80 účastníků, jak bude Synoda probíhat a jaký bude výsledek, rozptýlil otec biskup Holub, když citoval generálního sekretáře synody z Vatikánu: „Kdybychom věděli, co z toho bude, dělali bychom to blbě“. Tím chtěl mimo jiné vyjádřit, že je třeba v procesu naslouchat Duchu Svatému.

Jana Černíková přidala případový a povzbuzující příběh: „Někdo tě pozve na túru. Nevíš ani kam. Nevíš,

co si vzít na túru sebou. Nemáš ani oblíbenou tatranku. Tvoje reakce mohou být různé: 1) Jsi nadšený z možnosti túry. 2) Máš strach, že to nezvládneš. 3) Zůstaneš doma. Ale tu chybějící tatranku bude mít ten druhý, který ti ji věnuje.

Biskup Tomáš citoval také větu z Dostojevského Bratrů Karamazových: „Ježíš přijde mezi lidi, léčí je a ti za ním jdou. Zakročí inkvizitor a Ježíše zavřou. Ve vězení ho navštíví Nejvyšší inkvizitor a řekne mu: „Odejdí ze Španělska. Ty máš dobré myšlenky, ale my víme, jak na to.“

Papež František vyhlásil Synodu s cílem, aby Církev byla Církví pro 3. tisíciletí. Také bylo řečeno, že v encyklice Lumen Gentium bylo věnováno málo místa tématu Boží lid. To má synoda doplnit. Církev není servis pro Boží lid. Církev jsme my, kteří jdeme spolu (u laiků všeobecné kněžství na základě křtu).

Papež František také upozornil na tři možná rizika v Synodním procesu: 1) průběh bude jen formální a byrokratický; 2) bude dominovat inteliktalismus (stavění vzdušných zámků); 3) bude dominovat imobilismus (vždy to takhle bylo)

Papež František: „**Nechceme jinou Církev, ale Církev, která je jiná.**“ (Congar)

Průběh Synody: cesta je cíl **T** nevíme, kam jdeme **T** transparentnost **T** naslouchání (jiný názor může obohatit) **T** styl církve pro 3. tisíciletí

Časový průběh: v diecézi říjen 2021 – konec března 2022 **T** národní projednání do 15. dubna 2022 **T** kontinentální projednání do konce roku 2022 **T** v říjnu 2023 se sejdou v Římě biskupové (i ostatní) k sestavení závěrečného dokumentu

3 způsoby možných pohledů věřících na Synodu podle papeže Františka: nadšení (konečně) **T** skepse (nic z toho nebude) **T** je to kravina

Důležité prvky synody: Duch Svatý církev vede a vždy vedl **T** cílem synody je zapojení všech (různost obdarování) **T** znovu hledat způsoby, jak se mohou zúčastnit všichni **T** věrohodnost církve před světem

Klíčové hodnoty synodální církve: naslouchání jedněm druhým **T** konat to v duchu modlitby (slavení) **T** jde o zkušenost – nejde o „papír“ **T** neskončí to v roce 2023 – má to prorůst do celé církve **T** důležitost rozlišování

Základní myšlenka: synodální církev při hledání putuje společně! **T** k jakým krokům nás Duch Svatý vybízí?

Úkoly koordinátorů ve farnostech: představit synodální proces **T** najít vedoucí skupinek **T** povzbuzovat další **T** pozvat lidi z ekumeny i mimo církve **T** předat výstupy ze skupinek diecézním koordinátorům (formulář – 1 stránka A4) **T** vnášet téma do života farnosti

Pomůcky a rady pro koordinátory: na www.bip.cz/synoda **T** kromě 10 nabídnutých témat mohou být i jiná **T** počet členů skupinky 6 – 8 **T** využít stávajících „struktur“ (různá společenství, schola, modlitby matek, sekulární společenství, pastorační a ekonomické rady, sousedé, ...) **T** využít texty „Základní otázky synody pro konzultaci s Božím lidem“, „Metodika setkávání synodní skupinky“, „Základní informace a pozvání na společnou cestu“

Návrh otázek pro účastníky skupinek: co Vám na církvi vadí? **T** kde to ve farnosti drhne? **T** kde se co naopak daří? **T** je naše fara otevřená pro lidi? **T** umíme si naslouchat? **T** jakým skupinám by se církev měla více věnovat? **T** prožíváme naši víru více individualisticky nebo společně? **T** vím o sousedovi v kostelní lavici víc, než jen to, že vedle mne sedí? **T** a mnoho dalších a různorodých otázek a názorů

Setkávání ve skupinkách:

0. setkání – seznámení se navzájem, k seznámení se se synodou, základní otázkou, s deseti nabídnutými tématy, s prací ve skupince, s modlitbou za synodu, ke sdílení dojmů a očekávání od synodálního procesu, zvolení tématu. Buchty, kafe, bezpečný prostor.

1. setkání: společná modlitba za synodu, (verš z Písma), uvedení tématu (**základní otázka synody**): **I. kolo** – ptejte se sami sebe a sdílejte se s druhými **T** **II. kolo** – naslouchejte druhým a jejich zkušenostem **T** **III. kolo** - ptejte se po společně další cestě **T** **modlitba díkůvzdání**

2. a případně další setkání: viz předchozí bod; **uvedení do konkrétního tématu**

Důležité předpoklady pro plodnou práci ve skupinkách: 1) vnímat, co říká ten druhý a naslouchat mu. Ne odporovat a vyskakovat, když to vidím jinak. Jiný názor mě může proměňovat. Ne: ... já už všechno vím a všemu rozumím. **T** 2) říkat co si myslím, není v Katolické církvi zvykem (až co řekne pan farář). Svě pocity upřímně vyjadřovat a mluvit „ze srdce“. (Dávám druhému kus svého, to, co se ve mně odehrává. Druhé nechci urážet a ukazovat, že jsem chytrější. 3) diskuzi vede moderátor. Hlídá časové limity

mluvících. Mlčenlivé členy povzbuzuje k mluvení, moc mluvné omezuje. Zajišťuje zápisy vyjádření.

Pár výstupů ze cvičných skupinek na semináři v Liticích: mnoho lidí od církve očekává, ale nedostávají to **T** kněze lidé vnímají jako uspěchané úředníky **T** naši víru prožíváme individualisticky **T** důležité je, aby kněz faru otevřel pro setkávání **T** moc se mi v životě ulevilo, když jsem přestala Boha vnímat jako trestajícího, ale milosrdného

*Protože biskup Tomáš musel před koncem semináře odjet za jinými úkoly, zakončil poděkováním a požehnáním přítomných seminář generální vikář P. Jakub Holík. Před tím byl ale tázán, zda má nějaké „generálně vikářské“ heslo. Řekl, že má tři: „Ničemu se nediv! **T** Nic nepředpokládej! **T** Nic nesrovnávej!“*

Pár vět z KT č. 43 od P. Prokopa Brože, národního koordinátora synodního procesu: Za koho mě a mou církev pokládáš? A řekni, co si vážně myslíš! Úkolem diecézní fáze je tuto otázku donést k lidem a s velkým zájmem jim naslouchat. Nemáme teď nic vysvětlovat, poučovat, bránit církev nebo říkat, jak jsme skvělí. A i když budou lidé třeba nadávat, smysl je vyslechnout je a nadávky zkousnout a zapsat si, co říkají. **T** Zapojení se ve farnost je pozvání, nikoli povinnost. Předpokládá se, že se v nich vytvoří skupiny, které budou společně probírat některé ze stanovených deseti tematických okruhů (základní okruhy a metodiku najdeme ve vademecu i v jeho zhuštěné verzi, které jsou k dispozici na stránkách Církve.cz). **T** Každý z členů skupiny ať vyrazí do terénu, mezi svoje přátele, sousedy, do školy nebo třeba před obchod – a prostě se bude ptát. Odpovědi potom zanesou do své skupiny a s ostatními je sepiše. (*František Karel Ženíšek*)

Anežka Jitka Polívková, OFS, a Anežka Alena Vadlejchová, OFS: Kalendář (kapitoly z františkánského života v Plzni) - XII. Jan Chaloupka, Milada Charvátová, Libuše Světlíková

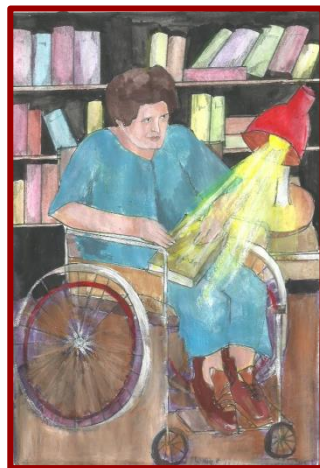

Mezi řadové členy patřil i **Jan Chaloupka**. Úspěšný podnikatel a majitel plzeňského lihovaru. Ten mu ale komunisté sebrali a on umřel jako chudý františkán. Do noviciátu vstoupil až po sedmdesátých narozeninách a Pavla, tenkrát úřadujícího ministra, dost trápil žádostí o zkrácení noviciátu: „Pavle, jestli se vstupu do řádu nedožiju, tak to padne na tvou hlavu.“ Protože jeho paní nebyla věřící a odmítla mu zařídít církevní pohřeb, zaplatil si Honza pohřeb včetně květin v pohřebním ústavu. Musel ale přijít s někým, kdo také smlouvu podepíše a zařídí provedení obřadu tím, že umrtví nahlásí. Honza si jako svědka vybral Pepu Škodu, který byl jen o pár let mladší než on. Pavlovi se to moc nezdálo, tak oba doprovodil a přidal i svůj podpis. Pepa umřel o pár měsíců dříve, ale Pavel vše zařídil dle přání zesnulého.

To už se pomalu přesouváme do současnosti. Z těch nedávno zemřelých jsou dvě sestry, které nelze opominout. Jednou je **Milada Charvátová**. Tichá paní, která stávala s košíčkem u dveří kostela a vybírala od věřících na kostel. Často jsem si s ní povídala o

vnoučatech. Jednou mi řekla, že jim musí za života co nejvíc vymodlit. Nic lepšího jim prý dát nemůže. Bylo na ni spolehnoutí. Na svátek sv. Františka kolem páté hodiny otevřela dveře do kuchyňky na faře, podala nám bábovku a sklenici s pomazánkou s hláskou: „Pěkně to tu nazdobte, já jdu do kostela na růženec. Svätý František musí slyšet ten františkánský.“ Obě její činnosti jsem po ní převzala. Jsou však mezi námi i tací, co o velkých františkánských svátcích nepřijdou a dokonce jdou v ten den i do jiného kostela.

Je to pár měsíců, co zemřela **Libuška Světlíková**. Tato sestra se překonávala v ochotě sloužit. Rozdávala se, když byla ještě v činné službě, ale ještě více, když už byla na invalidním vozíku hodně nahluchlá a téměř slepá. Dělat nemožné pro ni bylo normální. Jednou potřeboval pan biskup do druhého dne vyprat kleriku. Protože by nestačila uschnout, sušila ji Libuška celou noc fénem. Když už toho pro zdravotní potíže opravdu moc nemohla, starala se o nahrávání kvalitních přednášek, které pak šířila po svém okolí. Když už nemohla vůbec nic, ležela na posteli v Domově svaté Alžběty a všechny svoje bolesti obětovala za diecézi. Byla obdařena vnitřním zrakem (nebo jak to vyjádřit?). Před Domovem sv. Alžběty ležela hromada suti. Libuška několika návštěvám řekla, že v té suti je kříž. Jedni se při vstupu do domova suti ani nevšimli, jiní se usmívali, že slepá paní ví o kříži, když už leží nějaký ten rok nehybně na posteli. Našla se však jedna návštěva, která suť prohledala a kříž přinesla. Když jsem za Libuškou přišla na návštěvu, kříž jsem obdivovala. „A tak si ho sundej ze zdi a nech si ho, já na něj stejně nevidím.“ Tak mám u postele kříž, který mi Libušku každý den připomíná.

Návštěva u sestry **Antonie Jany Vlnářové OFS**

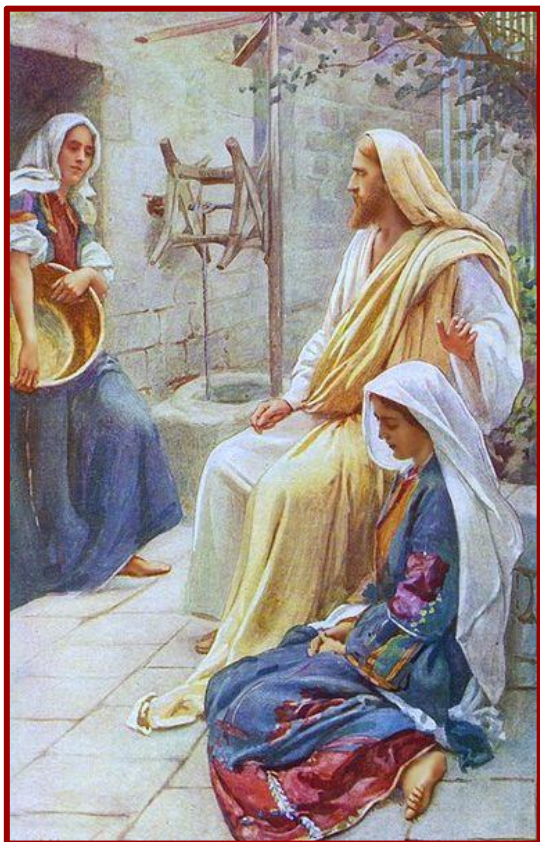
Po společné modlitbě u františkánských hrobů na Ústředním hřbitově se někteří z nás zastavili na domluvené návštěvě u sestry Jany, která již delší čas mezi nás ze zdravotních důvodů nedochází. Předali jsme jí výtisky Terciářských listů a hezky jsme si popovídali. Jana nám vylíčila dramatické okamžiky při neplánovaném dvouměsíčním pobytu v „eldéence“, to jak z ní zdravotně sociální mašinérie

udělala rázem nechodící pacientku závislou na návykových preparátech a odkázanou na speciální dietu (každý den k obědu bramborová kaše s nechutnou haší a k večeři jen

voda). Její kamarádka Jana jí musela ilegálně donášet důmyslně ukryté krajíce se sýrem, a když jí přinesla i hůlku, zažil zdravotnický personál zázrak – Jana zase chodí! Na revers se Jana vyprostila z chapadel samozvaných léčitelů a po násilné odvykačce na život je zase ve svém domě se svou kočičkou a plna humoru. Bylo to milé setkání!
(Antonín Jaroslav Šedivý)

Modlitební setkání 4. 11. 2021 - rozjímání nad četbou z knihy

Patrick Crasta OFM Cap.: Duchovní doprovázení podle svatého Jana, milovaného učedníka (Flétna 2019); část II. – U Jeho nohou a V Jeho náručí (str. 46 – 71; dle přípravy Tomáše Čiháka)

U Jeho nohou (J 11-12)

Sednout si k nohám Mistra, umývat mu nohy, pomazat Jeho nohy, políbit je nebo padnout mu k nohám tváří k zemi, to jsou polohy a gesta v učednictví velmi známá. Jsou výrazem hluboké lásky, úcty a vztahu k Mistrovi. Vztah Mistra a učedníka bychom si mohli představit jako vztah hostitele a hosta. Při příchodu hosta mu hostitel s láskou umyje nohy.

Lazarova smrt

Ježíš byl rodinný přítel Lazara a jeho sester, Marie a Marty. Přebývali v Jeho přítomnosti, učili se od něj a věděli, kdo skutečně je. Když bratr onemocněl, tak sestry doufaly, že jej zachrání. Ježíš však dorazil až po jeho skonu. Ježíšův příchod sestry velice potěšil. Marta uvěřila v Syna Božího. Marie se rozběhla k Ježíšovi a padla mu k nohám.

Klečet u nohou

Marta zůstává stát a mluví o svém utrpení. Marie bez jediného slova padá Ježíšovi k nohám a hořce pláče. Děláním je vyjádřením bytí. To, co děláme, ukazuje, kým jsme. Vlastnosti naší

osobnosti se projevují v našem chování a jednání. Marie vyjadřuje ducha hluboké víry a důvěry v Ježíše. Ve škole duchovního doprovázení jsou duch pokory a duch důvěry základními dispozicemi, které se očekávají od doprovázeného, aby mohl být budován přátelský vztah mezi ním a duchovním Průvodcem. Ježíš má empatický přístup, umí se do druhého vcítit. Ježíš vyjadřuje v tomto kontextu naprostou účast v životě doprovázených.

Pomazání nohou

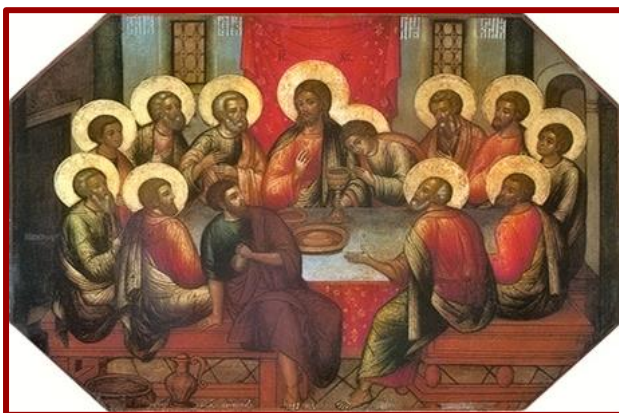
Marie Ježíšovi pomazala nohy drahou mastí. Ježíš vysvětluje Mariin obdivuhodný skutek tím, že tu mast uchovala k Jeho pohřbu. Toto pomazání vyjadřuje vztah hluboké úcty a lásky k Ježíšovi. Ježíš je jejím duchovním Průvodcem a přítelem a vzkříšením jejího bratra jí ukazuje, kým skutečně je.

To upevnilo její lásku a víru. Je zde těsná vazba mezi „u nohou“ a vztahem srdce. Umytím nohou se vyjadřuje stav srdce daného člověka. A ona ještě utírá nohy vlastními vlasy a myje je vlastními slzami. Láska je slepá. V lásce je vše možné. Její pozornost je zcela upřena k osobě duchovního Průvodce, který ji postupně osvobozoval ze sevření hanby, lidských ohledů a kompromisů. Nedělá si starosti, co si o ní druzí budou myslet. Je to jev obvyklý u svatých lidí. Bůh jim ukazuje, jak jsou křehcí a hříšní. Ale Bůh nás tak miluje, že jsme povoláni k tomu stát po Jeho boku a být Jeho bratry a sestrami. Marta připravuje velké množství jídla pro Ježíše, ale Marie sedí u Jeho nohou a poslouchá Jeho slovo. Jiným slovem kontempluje. Tiší svůj hlad Jeho slovy, a ne množstvím jídla v žaludku.

A dar je posuzován ne podle množství, ale podle kvality dárce. Proto ta vůně masti je mnohem víc než vůně mnoha pokrmů. Duchovní vůdce je na ni hrdý. Ježíš dobře rozumí touze jejího srdce, potvrzuje a brání její gesta. Pomazání a utření nohou bylo vyjádřením jejího hlubokého vztahu k němu.

V Jeho náručí (J 13,21-30)

Ale Ježíš nám ukazuje mnohem více. Máme právo mu sedět po boku, protože jsme stvořeni k obrazu Božímu. Je to naše přirozené právo. Krásná je pasáž, kde Ježíš slaví ve Večeřadle Poslední večeři Páně. Zde Jan spočívá v náručí Páně. Slovo duchovního vůdce se v něm stává tělem. Vše je zasazeno do kontextu židovské Paschy, kdy byl obětován beránek jako předznamenání

toho, že Ježíš přinese oběť na kříži. Ježíš ustanovuje Eucharistii, která je pramenem nového života. A začne učedníkům umývat nohy. Duchovní Průvodce umývá nohy učedníkovi. V tom je novost Nového zákona! Šimon Petr mu říká, jak může On, Pán, umývat nohy učedníkům? Petr to nechápe vzhledem ke své nezralosti, malé hloubce víry a lidským zkušenostem. Petr jej dokonce odmítá, ale Ježíš je empatický, dokáže se do něj vcítit a neodmítá jej. Nesmí dojít ke konfrontaci, která může vše rozbít. Může být úplně po důvěře. Skrze kvalitní vedení Průvodce vede učedníka k přijetí poselství a ducha pokory. Tento druh umenšení pomáhá, aby používal své dary a talenty v duchu pokory. Očištění nohou je formou vnitřního očišťování. Chtěl také vše slavit kvůli blízcímu se času odchodu.

Důvěrné přátelství

Jan byl důvěrným učedníkem Ježíše. Byl to učedník po Ježíšově boku. Byla zde důvěra a hluboký osobní vztah. V takovém přátelství není nic egoistického. Ježíš nazývá

učedníky přáteli. Kdo spočívá v náručí Otce, ten je mu emocionálně a duchovně blízko. Člověk se musí držet moci shůry, aby byl prořezáván a stal se přítelem. Vztahy jsou v lidském životě velice důležité! Jsme bytosti společenské, proto dobré a zdravé vztahy mohou člověku pomoci, aby rozvíjel různé aspekty života. Naopak negativní a nezdravé vztahy člověku velice škodí a ničí jej. Vztahy mohou mít různé úrovně: zdravíme se, zastavíme se, posadíme se, jíme spolu! Učedník po příkladu Panny Marie naslouchá a rozjímá o slovech a stávají se mu živou vodou. Slovo se v něm stalo tělem. Průvodce se stává jádrem Janova evangelia!

Schválně nepíšu o Jidášovi, který zde také hraje rozsáhlou roli! Zamyslete se, jak by mohl Jidáš zapadat do řádek, které jsem napsal!

Kalendář říjen 2021 **vše podle aktuální epidemické situace**

- **čtvrtek 25. 11. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – 17.00: společná účast na mši svaté u PMN; poté Synodální setkání MBS SFŘ ve farním sále; moderují František Luboš Kolafa a František Karel Ženíšek
- **čtvrtek 2. 12. Modlíme se (se sv. Antonínem)** - 16.00: formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (farní sál, Františkánská 11, Plzeň); 17.00: mše svatá u PMN; pak ve farním sále debata nad četbou - Patrick Crasta OFMCap.: Duchovní doprovázení podle svatého Jana, milovaného učedníka (Flétna 2019); Část III. – str. 72 – 107; kapitoly: Pod křížem a Kráčet s duchovním Průvodcem; připravuje František Luboš Kolafa OFS
- **čtvrtek 9. 12. Pomáháme (se sv. Anežkou)** - 16.00 – 18.00 návštěvy bratří / sester (dle domluvy)
- **čtvrtek 16. 12. Setkáváme se (se sv. Františkem)** - 16.00: příprava agapé ve farním sále; 16.30: adorace v kostele NPM, **17.00: mše svatá**; 17.30: setkání společenství ve farním sále (dle času také nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)
- **čtvrtek 23. 11. a 30. 12. Sdílíme se (se sv. Klárou) – setkání se nekonají (Vánoce)**
Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

VÝROČÍ v listopadu a prosinci 2021

Profese / věčné sliby: -

Narozeniny: Zdislava Anežka Anna Karpíšková (4. 11.), Anežka Jana Pachnerová (23. 11.), Glorie Stanislava Chadimová (26. 11.) - **60 let**, Blažena Klečatská (28. 11.), Františka Římská Pavla Ženíšková a Marie Františka Ludmila Kučerová (4. 12.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Nedávná úmrtí: Pavla Anna Kroyová † 10. 12. 2015

Redakční rada:

František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Ludvíka Dagmar Spirálová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>